

Przyszliśmy tu z potrzeby serca, żeby pożegnać się z Alą Ziębą.

26 marca niestety przegrała, z chorobą!

18 czerwca skończyłaby 62 lata a wczoraj obchodziłaby również swoje imieniny.

Ukończyła wyższe studia magisterskie na Wydziale Polonistyki Uniwersytetu Warszawskiego, była nauczycielem dyplomowanym.

Do Czackiego, który był trzecią Jej szkołą przyjmowałam Alę osobiście. Było to w 1987r.

Po latach niejednokrotnie podkreślała, że byłam dyrektorem który najdłużej z Nią wytrzymał!

Faktycznie, współpraca z Tobą Alu nie była łatwa!

Byłaś bezkompromisową, upartą, wymagającą do bólu, nie znoszącą sprzeciwu a jednocześnie charyzmatyczną nieprzeciętną osobowością o specyficznym poczuciu humoru, człowiekiem z pasją, bez reszty oddanym temu do czego się zobowiązał, reagującą na ludzkie cierpienie i niesprawiedliwość.

Wywoływałaś pełną skalę emocji: od strachu poprzez złość do uwielbienia.

Miałam trudne rozmowy z rodzicami którzy bali się z Tobą spotkać!

Często sprzeczałyśmy się a nawet walczyłyśmy ze sobą ale zwykle spór ten przekuwał się w coś pozytywnego dla szkoły, dla ucznia!

A o to przecież chodziło!

Co Czacki zawdzięcza Ci Alu?

Lista jest przeogromna!

Przede wszystkim **wspaniałych Wychowanków**, wśród nich także olimpijczyków, ludzi wielu zawodów, przyzwoitych i mądrych. Pokazywałaś im jak iść przez życie szanując innych a jednocześnie stać na straży swoich przekonań i wartości.

To dla nich stworzyłaś **Szkolne Koło Turystyczno Krajoznawcze** z bogatym programem realizowanym w cyklu sobotnio niedzielny. Eskapady turystów opisywał od 1988r. Twój miesięcznik „**Grań**” przeznaczony dla zainteresowanych turystyką, zawierał wiadomości o różnych ciekawych regionach kraju i nie tylko oraz informacje praktyczne dla organizatorów wycieczek.

Pierwsze numery odbijałaś z uczniami na ręcznym powielaczu spirytusowym. Miesięcznik ten został zauważony i nagrodzony w 1992r. przez MEN podczas przeglądu pism młodzieżowych.

Później opiekowałaś się szkolną gazetką „**Czadek**” która z kolei w 2001r. wygrała konkurs na gazetki szkolne organizowany przez Stowarzyszenie Młodych Dziennikarzy Polskich i Gminę Centrum.

W 1991r. razem z Bogną Braś stworzyłyście **klasę humanistyczno-turystyczną** z autorskim programem języka polskiego, historii, filozofii i plastyki, wzbogaconym o oddziaływanie wychowawcze w zakresie turystyki. Absolwenci tej klasy mieli uprawnienia pilota wycieczek zagranicznych.

Festiwal Teatralny –to setki przeczytanych i krytycznie zrecenzowanych przez Ciebie scenariuszy, uczestniczenie w setkach prób, dyżury techniczne, opieka nad pracą sekcji, wieloletnie organizowanie i przewodniczenie pracy festiwalowego jury, znakomite prowadzenie wielu wieczornych Gali, nagradzanie własnoręcznie przygotowaną nagrodą najbardziej zmasakrowanego tekstu scenicznego.

Dwukrotnie wymyśliłaś i wyreżyserowałaś **spektakle nauczycieli**; w pierwszym „poniżej Norwida” również zagrałaś; pamiętamy jak siedząc na dębie obwieściłaś wszystkim mieszkańcom lasu że na pewno się przeziębisz!

Jedną z ważniejszych uroczystości szkolnych, to **wręczenie świadectw ukończenia Liceum**. Mimo że trwa długo, nikt się nie nudzi! Bo wtedy kiedy abiturienti odbierają swoje świadectwo to równocześnie słuchamy ciekawych historyjek, zabawnych smaczków z życia każdej klasy maturalnej zaczynając od pierwszych dni każdego ucznia w Czackim.

To Ty Alu, razem z Bogusią byłyście autorkami tego pomysłu i realizatorkami tych oryginalnych prezentacji.

Przez kilkanaście lat prowadziłaś niepowtarzalną **kronikę szkoły**; kilkanaście ogromnych ksiąg, specjalnie zamawianych u introligatora a z Twoimi autorskimi zdjęciami i komentarzem.

Stworzyłaś **dokumentację fotograficzną** wszystkiego co działo się w szkole, wszystkich ważnych uroczystości i wydarzeń.

Współorganizowałaś **promujące szkołę**: stoisko na EXPO, Dzień Otwartych Drzwi z wystawą poświęconą Festiwalowi, ulotki dla kandydatów ze zwięzłą informacją o szkole.

Zawsze włączałaś się w organizację **Szkolnych Jubileuszy**: szkolne ABC, okolicznościowe foldery, to Twoja zasługa.

Przy Twoim ogromnym wkładzie pracy i zaangażowaniu powstało wiele ważnych **szkolnych dokumentów**: Statut Szkoły, Program Wychowawczy, Plan rozwoju

Szkoły i wiele, wiele innych. Niejeden tekst potrafiłaś stworzyć w biegu podczas przerwy pędząc na papierosa i tyk czarnej jak smoła herbaty!

Wybrana przez uczniów, w ciągu dwóch lat pełniłaś zaszczytną **funkcję Rzecznika** ich Praw. To wtedy Samorząd Szkoły wynegocjował wprowadzenie do praw ucznia IMMUNITETU, dokumentu który jak sama gdzieś napisałaś, daje uczniowi prawo do spędzenia w szkole jednego naprawdę normalnego dnia.

Byłaś niezwykłą, wyjątkową nauczycielką. Twoje klasówki ze szczegółowymi pytaniami ze znajomości lektur przeszły do historii. Zmuszałaś uczniów do uważnego czytania ze zrozumieniem, skupienia się na słowie, formułowania spójnej logicznie i poprawnej stylistycznie wypowiedzi. Stosując niekonwencjonalne metody, uczyłaś trudnej sztuki dyskusowania, spierania się na argumenty.

Czy osiągnęłaś swój cel? Czy Ci się udało?

Wystarczy przeczytać wpisy Absolwentów gdy dotarła do nas ta smutna wiadomość. Wybrałam fragmenty:

„...to był dobry, mądry i aktywny człowiek, jak umiała wykrzesać z nastolatków talenty, chęci, pasję.... obudzić dojrzałość z letargu dzieciństwa.... Pokazywała jak to robić, żeby rozumieć. Niewielu takich nauczycieli spotkałam na swojej drodze i myślę że Jej uczniów mogłoby być jeszcze więcej. Ale nie będzie. My nauczyliśmy się wiele dobrego.”

„Nie mam wątpliwości, że to jak mówię, jak wyrażam swoje myśli w dużej mierze zawdzięczam pani profesor. Jedne z najlepszych wspomnień z Czackiego: „uroczy” terror i partnerskie podejście.”

Za swoje wybitne i niepowtarzalne **osiągnięcia w pracy dydaktyczno - wychowawczej** odebrałaś 2 nagrody Ministra Edukacji Narodowej, 2 nagrody Burmistrza, kilkanaście nagród Dyrektora, medal Komisji Edukacji Narodowej oraz

w 2001r. **Sapere Auso— „temu który odważył się być mądrym”**

Tę ostatnią otrzymałaś dzięki wstawiennictwu uczniów którzy przyszli do mnie z prośbą żeby o taką nagrodę dla Ciebie wystąpić. W uzasadnieniu napisali m.in:

„Pani prof. Alicja Zięba jest nieprzeciętną osobą. Przyjacielem każdego ucznia i wspierałym nauczycielem. Zawsze jest sprawiedliwa, stanowcza i wymagająca a przy tym pozostaje pogodna i ma duże poczucie humoru. Dziękujemy jej za wiarę w nas i pomoc w realizacji niedorzecznych zdawałoby się pomysłów”

Dziś już nie ma Ali wśród nas, nie istnieje Jej Katedra Misiologii i Misizmu, nie zobaczymy Ali przymierzającej się do utrwalenia w kadrze kolejnej sceny z historii Szkoły!

Dziś sama przeszła do historii Czackiego, którą współtworzyła przez 33 lata!

Co teraz będzie, Ziębo co będzie?

Żegnaj Alu, będzie Cię bardzo, bardzo brakowało.